राक्षसान् वटुयज्ञेषु पिण्डीशूरान्निरस्तवान्। यद्य सौ कूपमाण्डूकि तवैतावति कः स्मयः ॥ ८५ ॥

राक्ष ।अध्वरेष्विष्टिनामित्यस्योत्तरमाह यद्यसौ राक्षसान जं०म० पिण्डीशूरान् पिण्ड्यामेव शूरान् भोजनेएव शूरान् पात्रेसमितादयश्चेति सः वटुयज्ञेषु कुब्राह्मणयज्ञेषु निरस्तवान् तिरस्कृतवान् हे कूपमाण्डूकि कूपे माण्डूकीव पूर्व्ववत्सः ढक्कमण्डूकादिति चकारादण्वापत्ये एतावति स्वल्पे वस्तुनि तव कः स्मयः नैव युज्यते मत्पराक्रमे तु युक्तः तत्रापि मम न युक्तं वक्तुमित्याह ॥ ८५ ॥

राक्षसानित्यादि। अध्वरेष्विष्टिनां पातेत्यस्योत्तरमिदं वट भ० वोब्राह्मणास्तेषां यज्ञेषु यदि असौ रामः पिण्डीशूरान् पिण्ड्यां भोजनएव शूरान् कार्य्यान्तराक्षमान् राक्षसान् निरस्तवान् तदा एतावति अल्पेऽपि कार्य्ये हे कूपमाण्डूकि तव कः स्मयो गर्व्वः विस्मयोवा मण्डूकस्य भेकस्य स्त्र्यपत्यमिति शिवादित्वात् ष्ण कूपे माण्डूकी इव एतेनाल्पदृश्यत्वादन्ये वीराख्यया न दृष्टा इति ते स्मयइति सूचितं कूपमण्डूकीति पाठे जातेरतइतीप् कूपमाण्डूकीत्यत्र पिण्डीशूरान् इत्यत्र च पात्रेसमितादित्वात् क्षेपे तत्पुरुषइति परः स्वमते अर्थवशात् क्षेपोगम्यते ॥ ८५ ॥

मत्पराक्रमसंक्षिप्तराज्यभोगपरिच्छदः। युक्तं ममैव किं वक्तुं दरिद्राति यथा हरिः ॥ ८६ ॥